

Mál nr. 82/2015
M og
vátryggingafélagið V v. lögboðinnar slysáttryggingar
ökumanns og eiganda bifreiðar.

Árekstur þegar bifreið ók yfir á rangan vegarhelming. Stórkostlegt gáleysi.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 26.2.2015 ásamt fylgiskjölum 1-7.
2. Bréf V dags. 27. apríl 2015.

Málsatvik.

Bifreið M ók yfir á rangan vegarhelming og á bifreið sem ók eftir þeirri akrein. M segir að hún hafi verið að senda smáskilaboð úr farsíma sínum þegar áreksturinn varð. Ökumaður bifreiðarinnar sem M ók á segist hafa séð að bifreið M var ekið yfir á rangan vegarhelming og hafi hann þá hægt á bifreið sinni og ekið út í kantinn eins langt og hann komst en það ekki dugað til. Tvö vitni bera að M hafi ekið bifreið sinni yfir á rangan vegarhelming og í veg fyrir bifreiðina sem hún ók á. M krefst bóta úr lögboðinni ábyrgðartryggingu ökumanns og eiganda og vísar til ákvæða 92. gr. og 94 gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga og segir að V hafi ekki tilkynnt M það skriflega án ástæðulauss dráttar að félagið telji sig vera laust úr ábyrgð. Þá telur M að hún hafi ekki sýnt af sér stórkostlegt gáleysi í umrætt sinn. V hafnar bótaskyldu og telur sig hafa tilkynnt M það með viðeigandi hætti án óeðlilegs dráttar. V vísar til 2. og 3. mgr. 88.gr umferðarlaga nr. 50/1987 um heimild til að lækka bætur eða fella niður hafi sá sem hlut eigi að máli verið meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða gáleysi og telur V að um slíkt hafi verið að ræða af hálfu M.

Álit.

M sýndi af sér stórkostlegt gáleysi þegar hún sendi skilaboð úr farsíma sínum þegar hún var í akstri á fjölförnum vegi þar sem ökuhraði er almennt mikill. Vegna þess stórkostlega gáleysis sem M hefur V heimild til að takmarka ábyrgð sína vegna líkamstjóns M. Vakin er athygli á því að lagaheimild vátryggingafélaga til skerðingar bóta vegna slysáttryggingar ökumanns og eiganda sem farþega í eigin ökutæki er að finna í lögum um vátryggingarsamninga en ekki í 88. gr. umferðarlaga nr. 50/1987. Nánar tiltekið er slíkt ákvæði í 1. mgr. 90. gr. laganna varðandi persónutryggingar og sambærilegt ákvæði í 2. mgr. 27. gr. laganna um skaðatryggingar. Efnislega eru öll þessi ákvæði þó sambærileg varðandi heimildir vátryggingafélags til takmörkunar á ábyrgð vegna stórkostlegs gáleysis vátryggðs/tjónþola. Verður að telja skilyrði þeirra uppfyllt í málinu og að teknu tilliti til allra aðstæðna þykir rétt að V greiði M 1/3 hluta tjónsins en 2/3 tjónsins beri M sjálf vegna stórkostlegs gáleysis.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum sem nemur 1/3 tjóns hennar en ber 2/3 tjónsins sjálf.

Reykjavík 12.5. 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.